

Pacific

Hekola.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 12.

Parkland, Wash. 23. Marts 1896.

Ste Aar.

Om hvorledes Himmel og Jord
og alt, hvad deri er, for-
sørges, opholdes og
regjeres.

Efter "Der Lutheraner" ved T. J. G. T.

Ps. 23, 13-15: "Fra Himmelnen stuer Herren ned, han ser alle Menneskernes Børn. Fra det Sted, hvor han bor, ser han ned til alle dem, som bo paa Jordens, han, som danner deres Hjerter tilhove, han, som giver Agt paa alle deres Hjerntinger."

2.

"Men," indvender nu her denne Tids vise, "sæt, at denne Herre om hvilken Kristne taster, ikke blot er saa mægtig, men ogsaa saa god, som I sige, er det ikke dog alligevel en om eders Gud ubærdig Tanke, naar I mene, at han, som har at gjøre med saa ophøjede Ting, ogsaa skalde give sig af med saa ringe Ting, som at lønte paa og drage Omsorg for fuglene under Himmelnen og Urmene i Støvet? Ja er det ikke ligetil umuligt, at en eneste Gud, selv om han var endnu sørre og mægtigere, end I sige, skulle kunne bemynde sig om saa utallige Skabninger, og det til en og samme Tid?"

Den, som skalde ansegetes af saadan Tale, har hørt hvad vor Psalme videre siger. Den viser os nemlig for det andet, hvorfra dette store Vært, nemlig Opholdelsen og Bestyrelsen skal. Psalmisten siger: "Fra Himmelnen stuer Herren ned, han ser alle Menneskers Børn." Dette lyder, som om der skalde være Tale om et bestemt Sted, hvor Herren opholder sig. Og saaledes er og maa det være. Thi, hvis vi ikke kendte noget bekjendt Sted, hvor Gud er at føge, kunde vi Mennesker ikke danne os noget Forestilling om ham. Vi Mennesker kan nu engang ikke forestille os noget, uden at det har et bestemt Sted.

Om det Sted, hvorfra Gud opholder og styrer alt, berører den hellige Krist os imidlertid nærmere paa andre Steder. Saaledes heder det i Ap. Gj. 7, 49: "Himmelnen er min Trone, men Jordens mine Fodders Stammel." Dette Sted faste et lart Lys over hvad der i vor Psalme menes med "Himmelnen hvorfra Herren stuer ned os."

Er Himmelnen Guds Stol, saa maa Gud ganske vist sidde deri og opfylde den. Og er Jordens mine Fodders Stammel, saa maa den ganske vist være under hans Fodder. Men nu, hvad og hvor er denne Himmel og denne Jord? Du siger ikke: denne

eller hin Plads i Himmelnen er min Stol, men Himmelnen altsaa hele Himmelnen, alt, hvad der er Himmel, være den nu over eller under, eller ved siden af Jordens, alt er det Guds Stol. Der siger heller ikke: et bestemt Sted paa Jordens, men "Jorden er mine Fodders Stammel". Alt hvad og hvor Jordens er, voere det sig nede i de dødes Grave, eller paa Havets Bund, eller midt inde i Jordens, alt er det hans Fodders Stammel. Men forholder det sig saaledes, da maa Gud være overalt i Himmelnen og paa Jordens, for da maa Himmel og Jord overalt være opfyldt af Gud; som han ogsaa siger: "Er jeg ikke den, som opfylder Himmel og Jord."

Men endnu mere. Det siger ikke: Himmelnen er mit Hus; da kunde man lønte sig, at Huset indsluttede Gud, og at Gud, naar han var inde i Huset ikke samtidig kunde være udensammen. Men nei, Himmelnen er blot hans Stol og Jordens intet andet end hans Fodstammel. Men hvor er da hans Hoved, hans Hane, hans Øren og hans udstrakte Arm. De maa dog ganske vist række ud over Stolen og Stammelen. Saa maa Gud også ligefrem være ligesaavel udenfor og over som i Himmelnen og paa Jordens. Ja endnu mere; da maa Himmel og Jord, Sol, Maane og Stjerner med alle deres Hære leve og soeve i ham ligesom fuglen i Lusten og Flisten i Havet. Og dette siger jo ogsaa udtrykkelig i Ap. Gj. 17, 28, hvor det heder: "I ham leve, res og ere vi."

Paa den Maade beskriver den hellige Krist det Sted, ud fra hvilket Gud udøver Opholdelsens og Bestyrelsens underjulde Vært. Det er det allerstørste Sted, som her kan løntes og dog tillige det allermindste; ja stort, at Sol, Maane og Stjerner forsvinder deri som smaa Punkter, men dog tillige saa lidt, at Vanddraaben og Støvlornet ikke er mindre. Thi ogsaa i et Støvlor er Gud, ikke blot en Del af Gud, men den hele Gud. Og ogsaa i Vanddraaben, i hvilket han opholder utallige Skabninger, er Gud, den hele Gud, og saaledes ogsaa der hele Himmel ligesaa vel som der, hvor tunde grange tusinde staar for ham og tilbede ham. Thi hvor Gud er, der er han i Himmelnen.

Nu, min høje Leser, synes du ikke, at dette er et underbart Sted og en endnu mere underbart Gud, som derfra opholder og regerer Himmel og Jord. Ikke sandt, du maa erkende, at dette overgaar din Tanke og

Torstand? Men vogt dig, at du ikke deraf drager den Slutning, at det skulde være umuligt for Gud paa en og samme Tid at drage Omsorg for enhver enest af hans Millioner Skabninger. Gud behøver ikke først at reise tuinde Mil, forat komme fra den ene til den anden af sine Skabninger. Han er der allerede og har stedse været der, ja han er til enhver Tid hver enkelt af sine Skabninger saa nær, som han er sig selv.

Men er nu Gud allerede i Almagten og Rige alle saa nær, hvor nær maa han da ikke i Naaden og Rige være alle sine Børn, som han har lovet en særegen Maadesnærvoerelse. Hvor bør ikke Bevidstheden herom kraastig træste og opmuntre os, naar det mangengang synes, som om Herren havde glemt os og overladt os til os selv.

(Mere.)

Om at forsage.

Bed du, hvad oet er, du skal forsage? Ja, du svarer sagtens med Ordene i Daabspagten, at det er Djævelen og alt hans Væsen og Gjerning, og det er rigtig forudsat at du forstår alt, hvad der ligger i disse Ord; men hvis nu Djævelen i din Bevidsthed er noget upersonligt, et abstrakt Begreb, og hvis du tænker dig hans Væsen og Gjerning som værende de store, grove Forbrydler, hvilke du "Gud st. Lov" aldrig har gjort dig skyldig i, saa svinder denne Del af Daabspagten ind til ingen Ting, og der bliver egentlig ikke noget for dig at forsage, ja du kommer oven i Røjet til at staa paa et højere Trin end hine, hvis grove Netsbrud, du saa tit har vendt dig bort fra med Foragt; men er det saadan med dig, saa maa du først se at faa væltet din Selvkritik, og dernæst fordybe dig i Guds Lov, ikke engang imellem, men hvert Dag bruge den til deri at se din Sjæls mange Pletter, ligesom man bruger et Speil til at se Legemets.

Paulus siger, at ved Loven kommer Synden, det er, vi komme til at le alt det syndige, der læber ved os, i Lyset af Guds hellige Billie, saa vor Synds Etkjendelse vækkes, og vi blive mildere i vor Dom over andre, jo mere vi se, at der er en Mengde smaa Djævle og onde Ander, som vi gaa i Page med Dagen igjennem i Stedet for at bekæmpe dem paa Liv og Død. Jeg kan nævne dig en Mængde af disse onde Ander, jeg vil nojes med at vide dig en, Modsigelsens Land; det er Mennesker, som er fuldstændig besatte af den, saa man i deres Nærhed ikke tan ikke

Munden op, uden at de skal opponere, maasle har du selv en Del af denne onde Land, og du synes, at det er da en temmelig uskyldig Ting; men de, der skal leve sammen med Mennesker, der er besatte af Modsigelsens Land, vil erføre, hvorledes den langsomt men sikrert nedbryder et Hjems Høgge og Fred, hvorledes den som en Frostnats bidende vind dræber alle de smaa fine Hjertespiser af Meddelesestrang, Underlighed og Hjærlighedslængsel; hvorledes denne onde Land gjør Hjerterne folde og ødelægger al Fortrolighed mellem dem, der naturligvis hører sammen, opreiser tykke Dauschedens Mure, der bestandig bliver højere som Tiderne gaa, tager Modet fra et frit og freidigt Ord, bantlyser enhver uskyldig Spøg, ja en Spøg kan Modsigelsens Land mindst af alt taale, den bliver drejet om til en personlig Formørrelse, et saarende Udvald, eller modtaget med falsk Ydmighed, saa man forbløffet tier og gaar omkring gnaven og mørk og indsluttet i sig selv. Hvordan slipper nu saaoan en Djævel ind i Huset? ja den kan saamænd godt fra Begyndelsen have haft en Lysengels Stikkelse; Modsigelsens Land kan være født af Metfærdighedsfølelse, Trang til at tage fraværende, eller uretfærdigt angrebne i Forsvar; men efterhaanden finder han eller hun saa mere og mere Behag i denne Rolle, nyder sin egen cedle Tanke — og Handlemaade, saa er den nye Form for Egenfærdigheden færdig; eller den besatte aner følt ikke, at han er besat af den onde Land; ja det er et gammelt Kneb af Løgnens Fader, at han besmykker vores Hjel i vores egne Hine, saa vi enten følt ikke jer disse, eller ser dem som forhenværende Handlinger. Blindhed overfor vores egne Hjel er det værste Standpunkt, men har du begyndt at fåa Dinene op, saa du ser, at du huser denne eller mange andre ligesaa grumme Smådjævle, og er du begyndt at føle dig hjælsg, saa gaa til Legen Jesus Kristus; af os selv kan vi slet intet gjøre, et engang alvorlig at ville forsage, men hans Land giver os baade at ville og at udrette. — Juleglæden og Julfreden er nu den Grundtone, der klinger i vor Tale, og Hjerterne er hælitidstemte, men Glæden over Maaden maa aldrig fortrænge Sorgen over Synden. Johannes med sin dybe alvorlige Omvendelsesprediken gik forud for Jesuus Lys og Skygge maas følges ad, uden den daglige Kamp i Forsagelsen kan vi ikke med freidig Glæde tage ind i vort Hjerte det store Maadebidstub: "Øs et i Dag en Frelser født."

En Konges Død og Begravelse.

(Af N. H. Lange.)

Jeg gav vide om der findes en By i Amerika, hvor der opleves saa meget rart, som i San Francisco.

Morgenbladene fortalte Fredag — Dagen efter jeg kom hjem — berettede at Taterprinsen var død og låa paa Bigstraæt i et Telt i Taterbyen paa Hjørnet af 15de og Folsom Streets.

Man har jo ikke hørt Dag i Livet Anledning til at se en Konge, tænkte jeg, og nu vil jeg virkelig gaa ud til "Kamperen" og betragte Hans Majestets offisielle Legeme.

Paa det af Bladene angivne Sted fandt jeg Leiren. Teltet var opstillet her og der, Heste stod bundne til Vognene og aab af Hjertens Øst. Hunde og Barn tumlede om hinanden, nogle af de yngre Kvinder drev paa med at vadste andre havde andet at bestille, de ældste af Stammen sad i Teltet af sit Telt røgte sine Piper og solede sig, thi Dagen var dejlig og varm.

Midt i Leiren laa det kongelige Telt fra Gaden funde jeg je Vigkisten og endel af de følgende.

Jeg gik ind og blev meget venligt modtaget af den afdødes Familie, der alle sad rundt Baaren.

"Dronningen" sad ved Kistens Fodder. Hun havde vist grædt en hel Del og saa meget bedrøvet ud, men sovrede helsigt og venligt paa de Spærgsmål jeg stillede til hende. Den ældste Datter, Batseba, stod bæret over Kisten og betragtede den afdøde, Sønnen George, der blir Konge efter Faderen, hvis ikke den ældste Søn, som for Tiden streber om i New York, kommer herud og overtager Regjeringen, sad midt paa Gulvet med Hatten bag paa Skolien, Buggen ned i Panden og udsendte den ene Sig efter den anden af sin Cigarette. Dattersønnen David sprang rundt Dettet og gjorde Spilopper. Gjændt fit han, Formaning ogsaa, men David forblev den samme.

Igaar (Søndag) foregik Begravelsen fra Leiren. Pastor Brück, Vorsteher Kapellanen ved St. Johns Episcopal Kirke, forrettede i Sørgehuset og ved Graven. Over 1000 Mennester havde samlet sig udenfor Teltet og lyttede med Opmærksomhed til Prestens Tale.

Kongen blev begravet paa Toppen af den højste Balle i "Odd Fellows Cemetery." Hundrede af nygjerrige Damer stod paa Parade, da Folget kom til Graven.

Pastor Brück forrettede Jordpaastellen og en af Stammen talte lidt til nogle af de omkringstaende. "Vi, som bor i Teltet elset hinanden mere end I, som bor i Huse," begyndte han. "Den afdøde var elset og afholdt af os alle; paa vores Bondesager fra Altonaerlands til Søllerlands Kyster, fra San Diego til Grunig Columbia var han mid os, halp os og stod os bi i Maad og Død. Jeg har aldrig hørt en højre Mand." Nogle Taarer til og Tørnne drog hjem til Leiren, de øvrige Tørstuer drog til ogaa hjem til sic.

William Sparrow var ikke sidst Tater. Han kom fra en af Englands fine Familier, var vel opdraget og en fuldkommet Mand. Som gammel var tegn han til og opnåede at blive 1ste Styrmmand paa en af de store Emigrantsskibe, der sejlede paa Liverpool og New York.

Saa hørte det sig en Gang for mange Maer siden, at hun, der tænket

blev hans Kone, var Emigrant paa det Skib, hvor han var Styrmmand.

Sparrow blev forestillet i den unge Taterprinses øje og ved Ankomsten til New York sagde han Farvel til Skibet og gisæde sig med hende. Da han havde Midler, hjælpte han sig et Hus og begyndte egen Forretning og blev rig.

Men Engsælen efter at fåtte omkring laa i Konens Natur, og hun tilføjede overalt sin William til at opgive Forretningen og drage ud paa Reisen.

Snart var en Kosom i landbrugt, William Sparrow udnevntes til Konge og nu var det ofte "over Fjeld og gjennem Dale" indtil de næede California.

Sparrows kone var den første Taterinde i California og deres ældste Datter, Batseba, det første Taterbarn, som fødtes her.

Batseba, der er gift med en Mr. Marion i San Jose har opgivet Vandstrøjerlivet og lever stille og roligt sammen med sin Mand.

Et Vøste.

Nogle gamle Søfolk var en Aften samlede omkring et gjæsfrø Bord og fortalte hverandre deres Oplevelser og Venner. Det gik alt sammen fredeligt og venligt til, endsligt Vinen stod temmelig rigeligt. Kun en eneste af dem stedeværende, Kaptein Suter, var ifst. til at henvige til at synde sit Glas. Da nu hans Tur kom til at fortælle, rejste han sig og sagde:

"For at J. Kammerater, ikke skal ansætte mig for uvenlig, naar jeg ikke gjør der Selstab med at drikke Vin, saa vil jeg fortælle eder, hvorledes jeg er kommen til denne Afholdenhed, som jeg kan tolke for min nuværende Stilling. Jeg som meget tidlig tiljæs og da jeg var 16 år gammel ansaa jeg mig allerede selv for en meget erfaren Sømand. Den gang tjente jeg som Skibsdreng paa en stor Seiler, der soer paa Østindien. Der var 52 Mænd ombord. Vi Skibsdrenge levede temmelig meget afsonderede fra de øvrige, havde ogsaa vort eg et Bord. Saalæs opholdet ved Kaptein det. Han var en høderlig, retfærdig Mand, men ubørlig streng i alt hvad der angifte Tjenesten.

Saa unge som vi var, havde mine Kammerater og jeg desværre allerede vænnet os til flere stemme Ting, men det, som vi havde lært allerbedst paa Reisen, var at driske, og hertil benyttede vi enhver Vandlov, saa at vi for det mestte dels os igjen ombord i en bælgelig Tilstand. Den eneste, som gjorde en Undtagelse herskra, var Hans Klein, som man aldrig kunne bevæge til at image endog den ringeste Draabe af Spiritus. Men derso nød han ogsaa Kapteinens fulde Tillid, som havde ham meget om sig, ofte tog ham med sig i Land og ombord lært ham meget nyttigt. Hans højtede sig troligt af denne Fordel, men for os var han en Hated og Misundelsens Grenstand. Hans Formaninger og Bonner til os, om dog at højnde et andet Liv, optog vi med Haan og forfulgte og drillede ham, hvor vi kunde. Han var alt taalmødig, men trak sig dog bestandig mere og mere tilbage fra os.

Til sidst tog vi din djevleste Bestemmelse, at driske Hans fuld imod Hans Billie, og for sikret at kunne udhøre denne Plan opstørte vi os en Tid lang temmelig venligt og hensynsfuldt imod vor Kammerat.

Vor Skib gjorde sin Tilbageførsel over Brasilien og opholdt sig i otte Dage i Havn ved Rio de Janeiro. En Morgen gav Kapteinens sig at os fri for hele Dagen. Vi glædede os saa meget mere herover, som vi nu havde paa den gunstige Lejlighed til at funne bewise Kapteinens, at hans Ydning ikke var bedre end de andre. Hans havde lovet os at gjøre os Selstab ved Middagshordet. Det vilde da Frisken komme af sig selv, og vi tvivlede ikke Dieblik paa, at Hans ville kunne under jor den.

Trætte og fulste satte vi os tilbords. Men da Vinen kom paa Bordet, saa ikke alene modsatte Hans sig vores Blagerier, men gjorde endog Tegn til, at han ville forlade Bordet. Da hjælpte vort Kammerater ingen Græsler. Vi hjælpte ham ud for en skinhellig Hylster, som fun

visde nedhælte os hos Kapteinens, for at forslæsse sig selv alle Slags Fordele og Begünstigelser paa vor Bekostning. E. Dieblik gjorde Hans' Ansigt ved denne uretfærdige Beskyldning, men saa faste han sig og sagde rolig og fast:

"Kammerater! Saaledes som Saalæs nu staa, før jeg ikke længere tilstille med det, som jeg ellers høst havde holdt hemmeligt. Min Historie er fort.

Jeg har aldrig vidst, hvad det vil sige, at eje et lykkeligt Barndomshjem. Engang var min Fader en brav, flittig Mand. Han blev en Slave af Drif, og fra de. Dieblik al levede min Moder og jeg i den bittere Elendighed og fandt hverken beskytte os imod Sult eller Kulde. Hvor hjerteligt bad dog min Moder for sin utrolige Mand, og jeg forsøgte ogsaa at bede. Da jeg blev stærre, maatte jeg i endelige Klæder og med bare Fodder gaa og ligge i Sne og Kulde. Af, hoor bedrøvet jeg blev, naar jeg saa andre Børn paa min Alder velskodte og velpleede glæde sig ved Livet! Sikkerlig var deces Fædre brave, flittige, ødruelige Folk, saadan som min Fader engang var det.

Saaledes var jeg under usiglig Elendighed bleven otte Aar gammel. I en fold, storm ud Binternat havde vi forsigtes ventet min Fader hjem. Da Morgenens kom, sendte min Moder mig til Børtshuset, for at høje ham der. Paa Veien derhen saa jeg ofstes en Skikkelse, halvt dækket med Sne, ligge udstrakt. Jeg nærmede mig den og jernede Sneen fra det livsdrogne Ansigt. Det var min Fader, som laa der, død, ihjelfrossen foran mig!

Paa mit Raab om Hjælp kom to Mænd fra Værishuset til og bar Liget hjem under vort Tag. Kammerater! jeg kan ikke beskrive eder min arme Moders Jamren! Hukende fastede hun sig over den døde, som om hendes Hjærlighed endnu skulle kunne lade Varme og Liv strømme ud i hans Lemmer. Alden Elendighed, som han havde tilhørt hende i Livet, syntes glemt i hin Time. De to Mænd trak sig tilbage, og min Moder vinkede ad mig, at jeg fulde tæle tilhørt hende ved Siden af Liget. "Mit Barn," sagde hun da. "du sjender Marsagen til al vor Ulykke. Din Fader var engang en af de ædleste, mest retstærne Mænd; du ser, hvad der er blevet af ham. Saa lov nu for Guds Ansigt, foran din lykkelige Faders Lig og foran mig, lov mig, at du aldrig vil være ved en Draabe af den rædselsfulde Gist, som har skyret os i Elendighed!"

Kammerater! jeg har givet min Moder det Livste, og Gud vild det, at jeg endnu aldrig har brudt det. Etter min stakkels Faders Begravelse kunde vi ved noge medlidende Maboers hjælp tale sig hjælpe os igjennem Vinteren, og da Foraaret kom, kunde jeg allerede hjælpe min Moder med adskiltigt. Endelig sik jeg Bladet paa Skibet, og nu medbringer jeg regelmæssigt nogle Penges til hende, naar jeg kommer hjem. Men jeg vilde ikke bruge mit Livste for at Berdens Guld og Sølv, og jeg er nu tilknyttet paa Kammerater, at jeg heller ikke mer vil overale mig til at drikke."

Med disse Ord gifte Hans henimod Østen, men en af os holdt ham tilbage, og dybt bevæget sagde han:

"Bent Hans, og gaa ikke alene herfra! Jeg elster min Moder, ligesom du elster din, og vil lige saa gjerne gjøre hende lykkelig. Hun skal ikke have noget daalig Søn, og saa idag af lover jeg, aldrig mere at drikke en eneste Draabe."

"Hid med Hånden, brave Bent!" raaebte vi nu alle, og idet vi omringede Hans, loede enhver, at ville følge hans Eksempl. Vi lod os bringe Papir og Skribet og opsatte en Kontrakt, i hvilken vi forpligtede os til fuldstændig Afholdenhed, saa længe vi levede, og som vi alle understreg. Jeg maa sige, at ingen af os nogensinde før i vort Liv havde følt os saa lykkelige.

Henimod Aften vendte vi tilbage til Skibet. Kaptein ventede paa os med et noget mørkt Ansigt. Han var vant til, at vi ingen Fredag havde, paa hvilken vi ikke havde gjort os holdige i en eller anden Udskeelse, i Sørdeleshed i Drif. Hvor stor var ikke hans Forbuelse, da vi, den ene efter den anden, kom ombord fuldstændig ødru og anstrengte.

"Gutter," sagde han, "hvordan kan det være at det staar sig saa godt med eder idag?"

"Bis ham Papiret!" hvilste jeg til Hans.

Kaptein lod sine Øine løbe over det. Hans Ansigt fil et blødt, bevæget Udtryk.

"Lad mig beholde dette Papir, Bentuer," sagde han. "Saa længe J holder, hvad der staar deri, ville J sikkerlig ogsaa Livet igjennem finde en Ven i mig?" Han trykkede enhver af os i hånden og saa meget lykkelig og tilfreds ud.

Fra den Dag af førte vi nu et nyt Liv. Hans var ikke mere en Gjenstand for vor Misundelse, ivertimod stod han som den første for os og lært os meget, saa at vi snart blev besværet i Elendigheden. Da vi forlod vor gode, hjælpe Kaptein, fil vi lutter gode Bladser. For tre Aar siden var vi alle engang igjen amlede, og af Guds Naade havde ingen brudt sit Lovste. Vi var alle blevne Kapteiner paa gode Skibe.

"Dette er min Historie," sagde Kaptein Suter til sine gamle Bruner, som havde hørt til med spæret Opmaerkomhed, og nu vil J ikke mere tage mig det ilde op, naar jeg ikke vil drikke med eder. Jeg har god Grund dertil."

"Ja vel," sagde en, "og blandt alle de Kammerater, som lasten et døde fortalte, er Dere den interessante; jeg vil aldrig glemme den, og trods mine graa Haar vil jeg endnu overvælte Saugen."

Ei næst Kompani har etableret en hermetisk Fabrik for Nedlægning af Laks i Bacca de Quadra i Alaska. 18 Mænd vil afreise dertil næste Uge for at paabegynde Arbeidet. Mr. P. Th. Buchmann er ansat som Bestyrer af Fortuetningen i Alaska.—Tid.

Olympia Marsh., Wash. 5 Marts.

Da det er saa længe siden vi saa noget i "Herold" fra Olympia Marsh, saa haaber jeg denne vil give Plads for nogle Linier.

Vi er ikke mange Standinaver her, bare 3 danske, 2 norske og 2 svenske Familier og desuden nogle standinaviske Arbejdere.

Hvad man mest taler om fortiden er haarde Tider, men vi vil ikke klage, da vi haaber, her bliver bedre Tider igjen. Sundhedstilstanden er nogensinde god. En og anden klager over La Grippe.

Da vi hørte, at Pacific Luth. University var i Nød for Penge, saa tog vi op en Subscription og fuld dermed 20 Dollars, hvilket herved sendes til "P. L. U." med det Ønske, at det må blive til nogen Nyttie. Vi ønsker Skolen Freimgang og ligeledes "Pac sic Herold". En venlig Hilsen til alle "Herolds" Bæsere.

J. G.

Wrede Nedskriv!

I "Pacific Herold" No. 8, 24de Febr. d. Aar, findes en Artikel med Overstift: "Alderdomshjem og Hospital," af Pastor T. Larsen, med den Bemærkning i Slut: "Det skulde være hjert om man vilde diskutere denne Sag i "Pacific Herold," saa der kunde gives Anledning til at udvælge Tanker i denne Sag."

1. Om den er tidsmæssig?
2. Hvor er det mest passende Sted?
3. Hvorledes bør Sagen gribes an og ordnes?"

Disse Ting skal jeg ikke inddrage mig paa at diskutere; thi det maa jeg overslade til andre, men kun give min rigtige Mening om Sagen, forhaavidt Nedskrøren vil optage samme.

At et saadant Foretagende vilde være tidsmæssigt er vel neppe delte Meninger om, kun ilde at det ikke er blevet før; thi en saa god Gjerning, som neppe kunde overtræffes, er vist tidsmæssig naarsomheds; thi her maa økonomiske Hensyn tages ud af Betragtning. Det synes mig, som om Gud selv har talt disse Ord til den gamle ærværdige Herrens Ejner, Pastor T. Larsen. Hvordan en gammel, af begge øjen, eller hvormangt et gammelt Eggiepaar vilde ille med Glæde give hvad de maatte have, for at komme ind eller blive optaget i et saadant Hjem?

Det forekommer mig, at en saadan Anstalt vilde kunne hjælpe sig selv langt frem ved de Indsæg, som maatte kunne gjøres, og at det vilde blive forholdsvis let at saa Øfre til et saadant Foretagende er selvindlysende.

Efterhjem Parkland er beliggende i en god sund Egn, vilde det, hvad Stedet angaaer, tale for sig selv; thi hvem trænger bedre til sundt og godt Klimat en den, som er gammel og svag? "Hvorledes Sagen bør ordnes"? Tag Skridtet fuldt ud og lad det blive til Alvor, at en saadan Tank vil og skal blive til Virkelighed jo før jo heller, og naar det kommer til Off-nælighedens Kundstab, lad da dem regne sig først, der maatte have nogen Formue til Opdagelse i Hjemmet; dernæst Subskription af frivillige Gaver og Øvre.

Erbidigt,

H. M. S.

Efter Forskyndende har Sagbruget i Port Blakely modtaget en Bestilling fra Shanghai paa 50,000,000 Fod Træ last. — Lid.

Den nærmeste.

"Jeg skal nok saa Bugt med det," sagde Øjen og slog vældig løs paa Jernet; men med hvært Slag blev den mere stump, og endelig maaatte den høre op.

"Lad mig forsøge," sagde Sagen, og den arbejdede nu med sine Sharpe Tænder paa Jernet; til sidst vare alle Tænderne blevne fuldstændig soelagte.

"Ha! ha!" udbrød Hammeren. "Jeg vidste nok, at det ikke vilde lykkes eder. Men nu skal I se; jeg skal vise eder, hvorledes man bører sig ab."

Men ned det første Hug røg den af Skatet, og Jernet var usorandret.

"Maa jeg prøve?" sagde den lille, bløde Flamme.

Alle de andre haanede Flammen; men denne snoede sig ganske stille omkring Jernet og slap det ikke, hvorend det var fuldstændig smæstet under dens umodstæelige Indtryk.

Der er Hjarter, som selv den voldsomste Wrede ikke gjør Indtryk paa, og som hverken lader sig bøje af den mest ondskabsulde Forfølgelse eller det mest udprægede Hovmed, og de onde Gjerninger falder tilbage paa dem, de kommer fra. Men der er én Magt, som er stærkere end alle andre; man finder vanstelig et Hjerte saa haardt, at det kan blive ved at modstå den udholdende Kærlighed.

Tungen.

"Der er fun ti Bud i Guds Lov," siger Leighton, "og dog indeholder to af dem noget om Tungen (et paa Ørste Tavle og et paa anden), som om den var rede til at fornærme både Gud og Mennesker, hvis der ikke blev lagt Baand paa den."

Pythagoras pleiede at sige, at "et Saar fra Tungen er værre end et Saar, der er tilsluet med et Sværd; thi det sidste angriber kun Legemet, men det første Sjælen."

"Bagtalelsen," siger Bacon, "kan hverken gjøre dem, som er Gjenstand for den, bedre eller værre. Den kan sætte os i et fast Lys, men vi er dog des samme. Dette er ikke tilfældet med Bagtaleren; hans Bagtalelse stader ham selv, men ikke den bagtalte."

"Ingen ser Bytten paa sin egen Ryg," siger et gammelt Ordsprog, idet det henlyder til Fabelen om den rejsende, som havde to Sælle — en foran sig foldt med Restens Fejl, en anden bag sig med hans egne.

Euripides har sat som Regel enten at være taus eller at tale noget, som er mere værd end Taushed.

"Bevar din Tunge fra ondt og dine Væber fra at tale Svig. (Salm. 33 15).

Pastor A. K. Sagen i (La Gross), Wis., har udgivet en Traktat om "Chiliasm" eller Væren om det tusind aarige Rige; han imødegaaer Væren om en Perleghedstilstand paa Jorden for dit frijne.

Upheder.

Mr. Berrum fra Seattle, oslogde Skolen sidste Uge et Hjert Besøg.

Pastor C. Hoel, fra Everett, Wash., har nu antaget det til ham af Vor Frelsers Skole. ev. luth. Menighed i San Francisco udstede Skol. Han skal tiltræde sit Skol dermed en Par Uger efter Paask. Herren velsigne hans Virke i San Francisco!!

Sammen med Mr. Johnstad, fra Tacoma, besøgte sidste Uge Mr. Ringlie og Mr. Brovold vor Skole. De to sidste er fra Elkhorn, Wis. De har paa sin Reise besøgt California, Oregon og nu Washington.

Sidste Onsdag kom Fru Harstad og Børn tilbage fra San Francisco. Den lange Reise med Dampskib paa denne Aarstid havde ikke afsløret den hælle Kvinde fra at reise alene med sine små Børn. De kom alle ved Guds Hjælp vel frem, og flyttede samme Dag ind i det gamle Hjem her paa Parkland. Vaade hun og Børnene er hjertelig velkommen tilbage til Parkland! Nu da Pastor Hoel snart kan afsløre Formand Harstad i San Francisco, og hans Familie allerede er her, saa faar vel Parkland Menighed ogsaa snart den Glæde at se sin Prest i sin Midte igjen.

Betalt for Herold.

Rev G Erdahl, Barret, Minn, \$2, Rev A E Lien, Strand, Minn, \$1.50, C F Ringlie, Elkhorn, Wis, Rev H B Solstad, Fisher, Minn, hver \$1, J F Osmundson, Qvandahl, Ole & Haga, Ridgeway, Iowa, N P Nelson, Olean-der, Cal, Thos E Tryhus, J P Kopang, Wilmington, Minn, Joer Pederson, Elkhorn, Wis, R D Hestenes, Hordahl, Ole Ruble, Willmar, Minn, N A Lee, Veersfield, Wis, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Bed Past A A Oppegaard: Fra Ole A Greibæk, Øyland, Menighed, \$5, Bed Past C K Preus: Fra Fr Larsen, Ragnvald Larsen, Mrs Stark og Jens Nordnæs hver \$1.

Parkland, Wash. 19. Marts 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Skattekære!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vindet lidt ved at betale i Januar og Februar og aber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Venner i Østen, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nisagtig Beskrivelse af Lot og Bolcls og Abbit on

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte feilagte Opgraver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kass.

Gøs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskrienter paa "Pacific Herold" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars Præmie Undervisning ved Skolen, ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskrienter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faar som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er fun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ille i de Fag, for hvilke der betales forskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maas ikke ud benyttes inden Udbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Børn til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan følges eller tilhænge de paa denne Maade randne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vaarterminen begynder den 8de April 1896 og slutter den 20de Mai. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Børn modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbeide med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales forskilt. Børnene kostet fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilskyn en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonstolesfag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Børnelse 10cts, Norsk for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilskyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forudstedsvis.

Ansigninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønsberg Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

"Teten" med et stort Lager af Hertelæder bestaaende a
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde
og vafre Mønstre.

Inet Praleri, ingen falsle Paastaaeller, intet Humbugsalg.
Vore Varer er af de bedste, som kan erhordes for
Penge og sjøbes for kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at stjælle Opmerksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk
APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske
Familie-
Mediciner
Habent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC
THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

Før	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	5.20 p. m.	1.40 p. m.
Omaha og Kansas City	5.20 p. m.	1.40 p. m.
Portland	2.00 p. m.	5.00 p. m.
Portland	11.45 p. m.	6.45 a. m.
Seattle	7.00 a. m.	8.45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10.30 a. m.	10.00 a. m.
Seattle	1.00 p. m.	1.50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3.30 p. m.	3.45 p. m.
Seattle	5.15 p. m.	5.55 p. m.
Seattle	8.00 p. m.	11.30 p. m.
Carbonado	4.45 p. m.	8.55 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Oceania	3.50 p. m.	10.25 a. m.

*Dag til Olympia, Ocosa og South Bend, ugaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Døg ugaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

før Seattle, Port Townsend og Victoria,
Afgaar fra Tacoma 7.30 p. m.
Daglig undtagen Søndag.
Afgaar fra Victoria 8.30 a. m.
Daglig undtagen Mandag.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Karter, Timetabeller o. s. v. kan man få ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. C. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 925 Pac. Ave., Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Hr. Fængsruds
Blod i Nærheden af Universitetet.

NORSK KOLONI.

Det af de vareste Dalsører i det
sholige Oregon, ikke langt fra Eugene,
en By paa omkring 5000
Indbyggere, er paabegyndt en norsk
Kolonii. 5 norske Lutheranere, som
har regelmæssig prestelig Betjenning,
bor allerede paa Stedet. Naturen
minder om Norge. Landet er godt
og dog særdeles billigt.

Alle forståede Oplysninger faaes
ved at tilslutte.

Martin Gvarverud,
Eugene, Oregon.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Rødførretning i Ta-
coma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,
m. m.

paa Hj. af Lite og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

R. Quabel, Eig.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVILL,

Dørsl. Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontorid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Ei stort og udmarket Udvælg af
Jewelry, solid og plated Sølvsager og
optiske Instrumenter.

2151 Tacoma, Ave.

Tacoma..... Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
og general Groceries, o. s. v.
Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.

G. Steinbach, Vice President.

G. C. Anstvold, Cashier.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøper og selger Bezler paa alle ledende Byer i de
Forende Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders"
paa alle Postaabennerier i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

General Agent for de største transatlantiske Damp-
skibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University Association . . .

Udskammer hvert Uge
og forber jorstudavis

50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Reda-
tion, sendes til Rev. N. Christen-

sen — Betaling for Bladet, Bestillin-
ger osv. sendes til Rev. T. Larsen
Parkland, Pierce County,
Washington.

Subskribentene faar, for 5 be-
talte Exemplarer det Gte frit.

METROPOLITAN ::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Dagen daglig fra Bl. 10. til 3.

Lordag fra Bl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Capital

\$200,000

P. P. Giese, President.

P. W. Giese, Vice President.

G. G. Givings, Cashier.

G. W. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Former G. E. Stiles, C. W. Briggs, D. W. Anderson,
G. G. Holmes, Chas. Hasmer, Chas. P.
Watson, W. W. Giese, G. W. Giese.

D. G. Vanderbilt.

5 per et Yente

Menterne abbetales hvert 6 Maaneder, Iste Januar og
1ste Juli. Pengene ablaanes paa langere tid samt v.
maanedlige Betalingsvilkaur. Anvisninger paa alle Ste-
ri Europa. De standirab iste og der tylle Sprog tales.

Entered at the post-office in Parkland, Wash., as
second class matter. Dec. 26th 1894.